

nému ústnímu líčení předvolán, že nenalézá se ve spisech správních protokol sepsaný o líčení (§ 149) a že nebylo zjištěno, že pozastavené mléko pochází od cír. kat. správy v K.

Ve smyslu polic. trest. řádu předcházeti má vynesení rozsudku v I. stolici líčení a obviněnému má býti poskytnuta možnost líčení tohoto se účastniti (§ 104—108). Obviněný má právo činiti poznámky k výpovědím svědků, vyjádření znalce a ke každému jinému důkazu, klásti svědkům otázky a ku konci líčení přednésti svou obranu (§ 124 odst. 10, § 132 odst. 2 a § 146 odst. 1). Ustanovení uh. pol. trestního řádu zajišťuje tedy obviněnému nárok, aby ústní líčení provedeno bylo za jeho účasti a právo na náležitou obhajobu. O líčení náleží sepsati protokol (§ 149).

Ze správních spisů vychází na jevo, že st-l nebyl vůbec k líčení před pol. ředitelstvím v Bratislavě předvolán. Ve spisech nenalézá se také žádný protokol sepsaný o líčení před I. stolicí. Žal. úřad založil dle důvodů napadeného rozhodnutí výrok svůj na nálezech a posudcích »Tržnoúředné potraviny skúmající lučební stanice Bratislava« z 27. září 1922, jakož i na okolnosti, že pozastavené mléko se nacházelo v době odebrání vzorků v nádobách obžalovaného (patrně v nádobách kat. církevní správy v K.), kterážto okolnost ve zmíněných nálezech potvrzena byla, a na tom, že obžalovaný nedokázal, že bylo v nádobách mléko jiného producenta.

Než jak ze správních spisů plyne, obsah uvedených nálezů a posudků nebyl st-li sdělen a tudíž st-li nebyla ve smyslu cit. předpisů uh. pol. trest. řádu poskytnuta možnost, aby k obsahu jich své stanovisko zaujmouti, případné protidůkazy vésti a tak se náležitě hájiti mohl. Dále nebylo dle správních spisů náležitě zjištěno, že mléko, které bylo závadným shledáno, pochází od cír. kat. správy v K. Ke zjištění tomu nestačí, že obviněný nedokázal, že v nádobách bylo mléko od jiného producenta, neboť takovou průvodní povinnost polic. trest. řád obviněnému neukládá, nýbrž náleží soudci, aby zjistil úplně skutkovou povahu přestupku, v tomto případě tedy i že mléko zkoumání podrobené bylo dodáno obviněným, resp. mlékárnou jím zastupovanou.

Toto porušení podstatných forem adm. řízení a tato neúplnost řízení zakládá podle §u 6/2 zák. o ss podstatnou vadu řízení, pro kterou náleželo napadené rozhodnutí zrušiti, aniž třeba bylo zabývati se námitkami stížnosti merita se týkajícími.

Č. 5212.

Domovské právo. — Administrativní řízení (Podkarp. Rus): * V záležitostech domovské příslušnosti rozhoduje na Podk. Rusi župní úřad jako instance poslední.

(Nález ze dne 14. prosince 1925 č. 24.288.)

Prejudikatura: Boh. 4365 adm.

Věc: Mikuláš D. v B. proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran domovské příslušnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lově žádosti o přiznání domovské příslušnosti v obci B. vládní komisař města rozhodnutím z 12. října 1922 nevyhověl. Županský úřad v Mukačevě rozhodnutím z 30. prosince 1924 zamítl odvolání st-lovo a potvrdil výrok I. instance s doložkou, že proti rozhodnutí tomuto je přípustné odvolání na civ. správu Podk. Rusi. Civ. správa Podk. Rusi nař. rozhodnutím zamítla odvolání st-lovo.

O stížnosti napadající toto rozhodnutí uvažoval nss takto:

V první řadě bylo se nss-u zabývatí otázkou, zda žal. úřad byl vůbec příslušným ve věci této rozhodovati. V záležitostech domovské příslušnosti na Slov. a na Podk. Rusi rozhoduje v I. instanci dle §§ 17, 21, 25 zák. čl. XXII : 1886 o b e c a dle odst. 2 § 25 téhož zák. bylo proti výroku obce přípustno odvolání na župní správní výbor, který rozhodoval vzhledem k Šu 23 č. 2 zák. čl. XXVI : 1896 s konečnou platností. Ve smyslu Šu 3 vl. nař. ze 7. června 1923 č. 113 Sb. přešla kompetence župního výboru na župana, poněvadž správní výbor rozhodovati měl v II. instanci.

Rozhoduje tedy v uvedených záležitostech na Podk. Rusi župní úřad s konečnou platností a jest z rozhodnutí jeho přípustna jen stížnost k nss-u. Žal. úřadu proto náleželo, aby odvolání z rozhodnutí županského úřadu podané odmítl jako nepřipustné. Rozhodl-li místo toho žal. úřad ve věci samé jako instance další, osoboval si kompetenci jemu nenáležící a jest výrok jeho nezákonný a zmatečný a bylo jej proto zrušiti pro tuto nezákonnost dle § 7 zák. o ss. — —

Č. 5213.

U č i t e l s t v o: I. Služební poměr učitelských sil v mor. zem. vychovatelně pro dívky v Boskovicích má ráz veřejnoprávní. — II. O úpravě požitků industriálních učitelek na zmíněném ústavě.

(Nález ze dne 14. prosince 1925 č. 24.641).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1489 adm.

V ě c: Růžena K. v B. (adv. Dr. Vlad. Říha z Prahy) proti moravskému zemskému výboru v Brně (zem. taj. Vlad. Janatka) stran úpravy služebních požitků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dekretem z 22. září 1919 propůjčil mor. zv definitivní pěstounce na mor. zemské vychovatelně pro dívky v B. Růženě K. nově místo idustriální učitelky na ústavu tom s právní platností od 1. května 1919 a zařadil ji na to v důsledku úpravy platové učitelských osob na zem. vych. ústavech provedené, se zřetelem k zákonu č. 274/1919 a zákonu č. 541/1919 dnem 1. září 1919 do požitků IX. hod. tř. 1. stupně platového s tím, že směrodatným dnem pro postup v uvedené hodnostní třídě jest 1. červen 1918.

Když bylo při úřední revisi dříve řečené zem. vychovatelně zjištěno, že má Růžena K. toliko 7 vyuč. hodin týdně, poukázala jí zem. účtárna od 1. února 1922 vzhledem na předpisy §§ 18—21 par. zák. pouze 50%